

YOL ÜSTEYEM...

MUHAMMET APAYDIN

Bir Őelâle gülüşde,
Bir gizlice görüşde,
Çiçek-çiçek açılan
Bir çiyelek dodağda,
Işık kimi saçılan
Bir utancağ yanağda -
Ömür gözleyir meni.

Behtimin ünvanına
Gün düşen bir derede,
Yélpik-dumanlar altda
Bir bulağın başında
Uyuyan hatirede -
Ömür gözleyir meni.

Yére tumurcuğ töken
Baharın nefesinde,
Bir zaman öz elimle
Şumlayıb basdırdığım
Bir narın göncesinde -
Ömür gözleyir meni.
Heyata gedem goyub
Menden başlayan ömür
Néçe zerreye dönüb
Mende yaşayan ömür;
Hardasa intizarda,
Bir ağaçda, bir otda -
Ömür gözleyir meni.

Bir bahar çiçeyinde,
Bir payız yarpağında,
Hesretimde, ağrımda,
O Tebriz torpağında -
Ömür gözleyir meni.

Ömrüm - uşağlarımıdı...
Şé'rim - dövlət - varımdı -
Ömür gözleyir meni.
Göylere muncuğ düzen
Bir durna ğatarında,
Hele déyemmediyim
Bir sözün yatarında,
Lâle, yasemenlerin
Gızaran hollarında,
Boy atan benövşenin
Gizlendiyi çeperde,
Güneş batdığı yérde -
Ömür gözleyir meni.

Ğulağım, könlüm sesde
Yol üsteyem, yol üste...

Şemsad RIZA

(Azerbaycan; *Edebî - Bediî Jurnal* 1985-8, s. 92)

Kelimeler:

çiyelek	: Çilek
yélpik	: Yelpaze
bulağ	: Pınar, çeşme
şumla-	: Toprağı sürmek
ğönce	: Gonca, çiçek
ğedem ğoy-	: Ayak basmak
hardasa	: Nerede ise
intizar	: Bekleyiş
payız	: Son bahar, ğüz
ğöy	: Gök
yatar	: Zenginlik
benövşe	: Menekşe
kimi	: Gibi